

LA SKOLTA MONDO

VOL. 4 N-RO 2.
2-A JARKVARONO

ORGANO DE SKOLTA ESPERANTISTA LIGO

FONDITA 1918

FOTO:
ASTRI RUD

S ★ E ★ L

Fondinto: "Avoto"
Kunfondinto: L.W. Leslie

Honoraj Prezidantoj:
"Avoto". Norman Booth.
Kolonelo D. H. Davis.
L. J. VanGulck.

Prezidanto: Douglas Murphy,
39 St. George's Road,
Felixstowe, Suffolk, Britujo.

Sekretario: J. K. Hammer,
Taxusstraat 7, Zaandam,
Nederlando.

Kasisto: David H. Withey,
21 Brookfield Avenue,
Waterloo, Liverpool 22,
Britujo.

Redaktoro: Hans Amund Rosbach
Nergt 37 c, N-6500 Kristian-
sund N, Norvegujo.

KARAJ!

Dum longa tempo - jes, fakte ek de mia unua numero - mi pripensis eblecojn al plibonigo kaj plibeligo de nia gazeto. En la komenco la eblecoj ne estis multaj. La pli fruaj redaktoroj faris altvaloran laboron kaj kreis atentindan revuon, kaj la multobliga metodo ne permesis kiajn ajn bildojn.

La fotopresa metodo ebligas la vastan uzon de bildoj sen kresko de la kosto, kaj nun mi ne plu povis kontraŭstari la tenton, beligi la gazeton per kovrila foto. Se iu ne ŝatas tion, bonvolu skribi al mi, kaj se vi ŝatas la belan knabinon sur la kovrilo, montru nian gazeton al alia skolto por reklami nian ideon - kaj sendu al mi taŭgajn bildojn, prefere en duobla formato (A-4) por novaj kovriloj. Sed ne forgesu peti permeson al reprodukto de la bildo. Bildoj el skoltaj kaj skoltinaj revuoj estas tre taŭgaj.

Samtempe mi denove atentigas, ke la enhevo de la gazeto tute dependas de miaj kunlaborantoj dise en la mondo. Des pli vi sendas, des pli bona gazeto!

Via *Hans Amund.*

Mondskala agado ĉe la skoltoj

Ĉiuj niaj membroj aŭdis pri "Adopta plano".

Ĉiu membro devas eluzi la eblecojn kiujn kreas tiu plano.

Dum la Monda Skolta Konferenco en Helsinki nia reprezentanto - kun plena konsento de la Monda Skolta Oficejo - disdonos nian novan skoltan lernolibron al la ĉeestantaj tutmondaj altrangaj skoltgvidantoj. La Finna Skolta Asocio eĉ diras: "Ni ĉiuj samopiniis, ke nenio malhelpas la disdonon de SEL de la nova libro al la Delegatoj. Tute kontraŭe.Mi estas konvinkita, ke via libro estos bona kontribuo al la tutmonda aktiveco de skoltismo. .."

Sed la libro estos kontribuo al la skoltismo nur se la opaj skoltoj kaj skoltinoj atentigos pri ĝi. Tial ni, membroj de SEL havas la nepran devon kunlabori al la sukceso.

Ĉiu adoptu minimume unu trupon, donacu la libron al tiu trupo, atentigu pri la eblecoj, kiujn donas la scio de nia lingvo, donu la aktivan subtenon al la lerno ktp, tiel ke la sukceso estu plena.

La libro "Ĵamborea Lingvo", kontrolita de la Komisiono per Lernolibroj de UEA, kostas nur 2,50 ned.gld. (= 10 steloj) kaj ĉe kvantomendoj rabatoj.

BONVENON

MONSINJORO P. Truchemotte, vic-episkopo de Galikana Katolika Eklezio en Akvitenio prenis sur sin la taskon kiel NR en Francujo.

Honora Prezidanto J. Van Gulck ree estos (portempe aganta) NR en Belgujo.

C. Stanley Otto reprenis la taskon en Usono, kvankam li nur estos Helpa NR.

Bonvenon!

Kaj samtempe nian dankon al Ken Collins, kiu nun eksigas!

Kovrila foto el "K.F.U.K. Speidernes Julehefte 1968" kun afabla permeso de ties redaktoro, kaj ĝi montras norvegan skoltinon el trupo apartenanta al la "Kristana asocio de Junaj Virinoj".

ONI SENDIS:

El Hanojo ni ricevis "Nacia Fronto de liberigo de Sud-Vjetnavio. Dokumentoj."

Temas pri 150-paĝa broŝurita libreto kun pure politika enhavo.

El Praho venis "Agad-programo de komunista partio de Ĉeĥoslovakio".

Estas la programo kiu kaŭzis la intervencion de la aliaj orientaj landoj, nun sendita al eksterlandoj, tiel ke ĉiu povu ĵugi mem pri la reformacia kurso de la tiama registaro.

ONI PETAS:

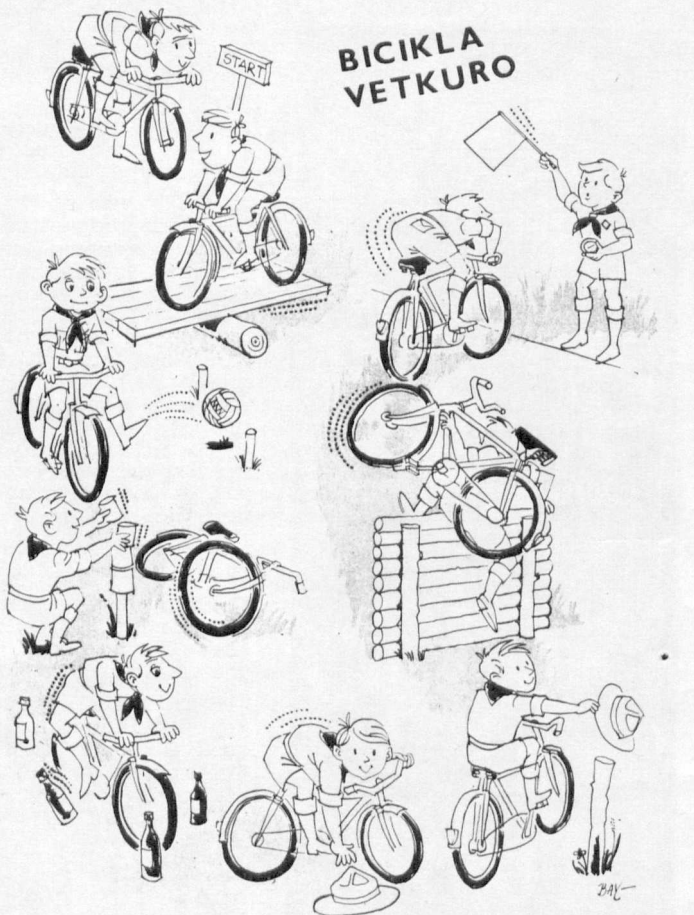
Se vi havas malnovajn numerojn de SKOLTA MONDO, bonvolu skribi al sro. Ramon Molera, Sta. Joaquina, 13 - Moya (Barcelona) Hispanujo.

La 5th Peterlee Brownie Guide Pack (junaj skoltinoj) deziras korespondi kun junaj skoltinoj el aliaj landoj.

La knabinoj havas 7 - 11 jarojn. Skribu al S-ino Rae Baillie-Smith, 198, Hatfield Place, Peterlee, Co Durham, Anglujo.

La renaskita Esperanta Fakoj de Junak - t.e. la Ĉeĥoslovaka skoltomovado, - petas por sia arĥivo, por kompletigi kolekton de La Skolta Mondo, numerojn malnovajn: 32, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 44 kaj 45. Kiu havas ilin bonvolu sendi al St. Lešinger, m. Cibulkove 34, Praha 4 Pankrac, CSSR.

Mi petas vian helpon. Mi estas 16-jara junulino kaj deziras korespondi kun gejunuloj, kiuj povas kompreni la anglan lingvon, ĉar mi lernas ĝin. Mia hobbio estas kanti kaj akompani mian kanton per gitaro, krome kolektado de koloraj poŝtkartoj kun belaj poŝtmarkoj. Eszter Melegh, Budapeŝt XIV (Zuglo) Ilosvai Selymes Peter u. 155, Hungarlando.

Speidenen

S-ino Sten kaj la revolveristo pasis la junan Dalgren, kaj li sekvis al la kvara. "Ĉu vi informis la policon?" li preterpase demandis. Kaj li pli facile spiris je la nea respondo, kaj kun ĝojo antaŭvidis kio venos. Kion la fripono Odd diros, kiam li aŭdos pri ĉi tio?

La mano de s-ino Sten tremblis dum ŝi malŝlosis. Hansen restis en la malantaŭo. Ili streĉe aŭskultis, sed nek pafoj jek krioj estis aŭdeblaj. Eble la studento tamen...

La majstrino de la domo singarde eniris. Aŭdiĝis voko el la ĉambro de Odd. "Estas iu tie. Gardu la pordon dum mi telefonas al la polico," ŝi ululis. Hansen ĝemis. Li estis purpura kaj glutis febre. Lia revolvero celis al ĉio en la entreo. "Ĉu ĝi estas ŝaĝita?" Dalgren, kiu ĵus envenis, maltrankvile demandis.

"Hŝŝ! Ne, mi nur - nur - ti-ti-migos ilin". La heroo kurbiĝis por aspekti timiga, sed ĉefe por havi eblecon tuj malaperi. "Kiu kuraĝas elveni, estos senkompate pafata" li vokis per tremblanta voĉo.

Leif preskaŭ krevis pro rido. Sed tiam li aŭdis la sonon de la telefono, kiun s-ino Sten ekuzis. Per saltegoj li estis apud ŝi kaj forŝiris la aŭskultilon. "Ĉu vi ne aŭdas, ke estas knabo? Kaj la ŝlosilo estas en la ekstero de la pordo."

Jumbo frapis la pordon dum la tuta epizodo, sed la voko de Hansen interrompis lin. Sed nun li vokis: "Estas Erik Ask."

Oni plej singarde malfermis la pordon. Dum li elrapidis, dika Hansen rulis en la manĝoĉambron. "Mi nur demandas" fajfis la sinjorino, "kion tio signifas!"

"Demandu al Odd," la knabo respondis dum li kuris el la ĉambroj. Jam estis dekkvar minutoj antaŭ la sesa. Eble jam tro malfrue.

"Vere surpriziga," lakone diris stud. phil. Leif Dalgren. "Vi vere devas pardoni, ke mi timiĝis vin."

"Nu. Vi ja ne pli bone sciis. Ses mi komprenas nenion. Sed vi, Hansen scias, ke mi eĉ ne dum momento kredis je tiu rabistohistorio."

En la lernejo vekiĝis intereso je la sportoj. Knaboj, kiuj neniam pensis pri alia sporto ol la piedpilklo, nun fervoris je kuroj, saltoj, kaj ĵetoj. Tiu intereso havis sian fonton en Arne Monsen. Li sciis kapti intereson, kaj liaj vortoj estis preskaŭ leĝo. Li ĉiel lertis, li estis afabla kaj bonhumora, kaj idealo al la kamaradoj. Kaj kiam li interkonsentis pri alia lernejo pri konkurso, ĉiu celis esti inter la sportistoj.

Ne ofte mezlernejo povas elekti inter multaj, sed tio nun okazis. En kelkaj branĉoj mankis provantoj, sed en aliaj ili abundis. Plej dezirata estis la 400-metra kuro.

La unuajn branĉojn ili finprovis tuj post lernejaj horoj. En kuglaĵeto Håkon venkis, kaj en la unua provo de 400 metroj Harald. Oni ankaŭ elektis la partoprenantojn en saltoj.

Oni konkursos en ok branĉoj. Je kvina kaj duono la knaboj revenis. Ili estis eksterordinare ĝustatempaj, nur Jumbo mankis. Kaj ili intencis komenci per 100-metra kuro.

Håkon kaj Harald atendis lin jam horon antaŭe je interkonsentita loko. Kaj kiam li ne venis, ili iris al lia hejmo, kie ili je sia miro aŭdis, ke Odd jam estis tie. Nun ili demandis, kie Odd lasis lin. Odd aspektis tre pala kaj mizera. La pensoj je la estonto kuŝis sur li. Kion oni diros pri tiu historio? Sed kial oni fidu pli al Jumbo ol al li? Li decidis nei ĉion, kaj Jumbo apenaŭ povos pruvi ion. Sed...

"Mi nur estis kune kun li dum momento. Tiam li iris por butikumi, kaj poste mi ne vidis lin."

"Strange" miris Harald. "Li ja fervoris, sed nun ni eble devas aranĝi la centmetron sen li. Kaj mi ja kredis, ke li fine fariĝis knabo!"

Arne Monsen alvenis en tiu momento. "Ĉu ni komencu per la finalo de kvarcent metroj, kaj esperi, ke Jumbo alvenos?"

Odd fervore protestis, kaj multaj kun li. Oni ne faru ŝanĝojn en la programo pro panjoknaboj. Li tamen ne havas iun esperon.

"Vi certe eraras," diris Arne. "Krome kostas neniom ŝanĝi la sinsekvon de la ekzercoj."

Ĉar li estis tiu, kiu diris tion, kaj ĉar Håkon kaj Harald subtenis lin, la aliaj cedis. La konkurantoj sur 400 metroj trovis la lokojn, kaj ekkuris. La rapideco ne estis granda. Ĉio dependis de la finaj metroj. Kaj kiel atendite, Harald venkis.

Kiam li pasis la cel-linion, Jumbo alvenis en plena kuro. Arne iom ĉagrene demandis, kial li ne povis veni ĝustatempe, kaj kiam li ne ricevis klaran respondon, li kolerece diris, ke nun urĝas, oni komencos preskaŭ tuj.

La vizago de Odd rigidiĝis, kiam li vidis lian prizoniton. Li rapide sekvis lin al la garderobo kaj pete kaptis lian brakon.

"Bonvolu ne rakonti pri ĉi tio al la aliaj!"

Jumbo hezitis. "Nu," li diris malbonvole. "Sed lasu min de nun" Nur kvar konkursis en la centmetro. Arne estis favorito. Reidar ne tro bone kuris. Li pli lertis en salto, sed nur deziris gajni la pokalon de la gimnastikinstruisto pro plej bona en ĉiuj branĉoj. Kaj ĉar preskaŭ neniu kalkulis je Jumbo, oni kalkulis je Odd.

Håkon kaj Harald inspiris la amikon, sed preskaŭ perdis la fidon post lia kura kaj spireganta alveno al la konkursejo.

Ili havis malfacilojn trovi liberan kurejon. Je tiu tempo multaj sportistoj alvenis, kaj ili ne ŝatis foriri pro "la ludo de kelkaj etuloj". Fine tamen Håkon, Arne kaj Harald persvadis ilin. La tri kompreneble fariĝis gvidantoj de la knaboj. Kaj tio estis tute unika kiam rilatas al Harald, ĉar li estis el dua klaso, kiun kutimis la triaklasanoj ĉiam malsuprenigi.

Arne havis tre bonan starton. Kiel fulmo li sin ĵetis antaŭen, kaj tuj estis antaŭ la aliaj. Kiel lastfoje, kiam li vetkuris kun Odd, Jumbo estis nesukcesa en la komenco, sed pro la furiozo pro la konduto de Odd, li estis pelita antaŭen. Reidar estis lasta.

Pluraj knaboj miris pro la kuro de Jumbo. Ili neniam imagis, ke li povis taŭgi, sed nun ili sekvis la kuron kun intereso.

Nur nun Jumbo sentis, kiom laca li estas. Kaj dum momenteto li perdis la memfidon, sed tuj li premis la dentojn kaj kuregis kvazaŭ pro la vivo. Tiam la alia cedis, kaj Jumbo fariĝis la dua.

Li sin turnis al Odd. "Vi ja memvole malplirapidis."

"Stultaĵo. Krome la vetkuro estis nejusta. Vi jam estis laca." Odd rapidis for. Jumbo fiksrigardis laŭ li. Tiam iu frapis lin sur la ŝultro.

"Bonege!" diris Harald. "Ni partoprenos, ĉiuj tri."

KIU VENKOS?

La lernejo donis liberaĵ la du lastajn horojn dum la konkurso-tago, kaj la lernantoj tuj rapidis al Bislet. La vetero estis brila kaj ili rapidis tra la stratoj kun ekstrema gajeco.

Tri estis iom pli trankvilaj, Harald, Håkon kaj Jumbo. Babilantaĵi ili iris kaj atestis pri vera kamaradeco. Estis super ili esprimo da sekureco, feliĝo kaj bonhumoro. Du travivis tempon kun sensacioj kaj mallumaj danĝeroj, kaj ilia ĝojo ĉar tio finiĝis, kuntiris la trian. Harald sciis nenion pri la aventuroj de la aliaj, sed sentis ion novan ĉe ili, kaj kvazaŭe komprenis ilin pli bone. Kaj tial lia rideto estis pli ol ordinare larĝa kaj luma.

Håkon neniam antaŭe fartis tiel bone. Post la konfeso ŝajne ĉio kaj ĉiu havis bonajn intencojn. Li ne bezonis timi. La pomarda afero mordis la konsciencon, sed ĝin li ne volis tuŝi, por ne malutili al Jumbo. Kaj iu danĝero, ke la polico esploros ĝin, ne estas. La unuan fojon dum sia vivo, li estis lerninta veran amikecon. Kaj la promeso de la direktoro pri laboro kaj la deziro fari komplezon al li, igis lin fervori dum lernejoj laboroj. Kvankam estas tro frue

vidi rezultojn, li firme decidis fari bonan ekzamenon. Krome li ricevis la plej bonan donacon, kiun li povus ricevi: Lia patrino tagon post tago plisaniĝis, kaj verŝajne ŝia malsano ankaŭ malfermis la okulojn de patro kaj reformis lin.

Kaj Jumbo? Li ja montris, ke li ne plu estas iu jumbo, sed ke li povas konkuri kun la amikoj, eĉ reprezenti sian lernejon en konkurso. Lia dorso plirektiĝis, kaj li ne plu ŝajnis tiel timema.

Nun, en la antaŭtagmezo, preskaŭ neniu estis en Bislet, kaj tiel la du lernejoj havis la tuton. Kompreneble ĉio iĝis iu alia ol ordinara konkursoj, ĉar la rigardantoj ne restis sur la tribunoj, sed invadis la internon de la kurejo kaj vokis al siaj favoritoj, ĝis tiuj vere kaptuniĝis. Oni neniam havas similan impreson eĉ dum interlandaj konkursoj. Ĉiu provis pli laŭte voki ol ĉiu alia, kaj kun mallongaj interrompoj eĉ okazis interbataletoj. Mallonge dirite: Ĉiu grandioze bonfartis, kaj la fervoro ĉiam estis plejgranda.

Kompreneble iuj grumblis. Kia ideo havi centmetron en la fino de la konkursoj? Al tio la pli longa vetkuro decus. La grumblantoj eksciis, ke oni devis komenci per dekkvincent-metra, ĉar partoprenanto devis forveturi tuj. Sed tio ne haltigis ilin. Kial ne estis starata kuro? Kaj kial Håkon partoprenos nur en unu branĉo, kvankam li povus havigi poentojn en pluraj. Kaj fine, sed ne malpleje: kia idiotio kunpreni Jumbon?

La kamaradoj de Jumbo baldaŭ spertis, ke ili ne sufiĉe estimis siajn kontraŭulojn. La knaboj de la alia lernejo estis spertaj. Ilia duo en dekkvincent-metra kuro tuj prenis la gvidon, kaj tenis ĝin. Tiel ili gajnis, kaj ilia lernejo havis 8 poentojn kontraŭ 3. Kaj tiu vetkuro altiris tiom da intereso, ke oni preskaŭ forgesis la samtempan ĵetadon de kuglo.

Håkon ĵetis bone, ĉiuj liaj ĵetoj kun unu escepto estis pli longaj ol tiuj de la konkurentoj ĝis la finaj provoj. Li ĵetis iom pli longe kaj la kamaradoj ĝojkriis. Tiam venis la surprizo. Grandulo el la alia lernejo envenis en la ringon. Ĝis nun neniu el liaj ĵetoj sukcesis, sed nun - la kuglo flugis longe, longe - neagrable longe. Lia ĵeto estis kelkajn centimetrojn pli longa ol tiu de Håkon.

Kia malagrabraĵo. La konkurentoj prenis la unuan kaj kvaran lokojn, kaj tiel ricevis 6 poentojn kontraŭ 5 de la aliaj. Kune 14-8.

Håkon malpli tristis pro la malvenko. Certe li ne ŝatis esti venkita dum li decidis nur partopreni en tiu branĉo, sed bah...

"Mi certe venkus, se mi havus la lastan ĵeton. Nun mi estis tromemfida. La unuaj ĵetoj ja estis tiel bonaj. Sed kiom longe Adamo estis ĉe la viandopotoj de Egiptujo?" li ŝerceme ridetis.

"Vi devas plibonigi ĉion," li diris al Harald.

Kaj la kvarcentmetra kuro fariĝis nervostreĉa. Jam antaŭe ĉiu sentis ke venos io eksterordinara. La kvar partoprenantoj aspektis decidemaj dum ili estis en la startotruoj. Iliaj korpoj estis preskaŭ samaj, kaj tial iu diris: "Kiel ili similas unu la alian."

"Jes, kvazaŭ du gutoj - ne, pliaj - jes, kvazaŭ glaso da akvo."

La konkurantoj tuj ekkuris rapidege, kaj dum la unuaj cent metroj ili kuris kune, sed tiam du devis malplirapidigi. Harald kaj unu el la alia lernejo daŭris per sama rapido, kaj estis per krioj instigataj. Neniu volis lasi la alian, jen unu, jen la alia gvidis, sed ambaŭ nur havis unu solan penson: Venki.

Harald komencis kuregon. Li iom estis antaŭ la alia, sed rigardis por vidi kiom, kaj tuj la alia pasis lin. La fino estis vera provo al la nervoj. Harald penis, venis iom - ne - jes - ne..

Li venkis!

La kamaradoj preskaŭ detruis la elĉerpitan knabon je nura ĝojo. La lernejo nun havis la unuan kaj trian lokon, sed ankoraŭ la poentoj estis 18 - 15 en la favoro de la aliaj.

Kaj denove en la aliaj branĉoj la gvido ŝanĝis. Kelkfoje niaj amikoj superis, sed tiam denove la aliaj pasis. Kaj kiam oni laste ekstartos

al la centmetro, la konkurantoj gvidis per kvar poentoj. Ilia kuraĝo malgrandiĝis, jes, kelkaj jam perdis ĉiun esperon.

Håkon kaj Harald parolis kun Jumbo. "Vi komprenas, kion tio signifas? Kvin poentoj al unua loko, tri al dua, du al tria kaj unu poento al kvara loko. Tio estas, ni devas havi duoblan venkon por venki, kaj unuan kaj trian lokon por havi egalan poentusumon."

Aliaj parolis pri la sama, kaj Jumbo klarigis tion laŭ sia propra maniero. Ili fidiĝis al Arne Monsen, sed ne al li. Fakte lia pozicio estos decidiga al la tuta interlerneja konkurso, kaj se li ne sukcesos oni donos al li la tutan ŝuldon. Denove li nervoziĝis, kaj la malnova fantomo revenis: "Vi nur malvenkos, Erik. Forkuru dum vi ankoraŭ povas. Ne faru stultulon el vi mem! Ne ridigu! Trovu senkulpigon! Diru, ke vi malsaniĝis!"

Kelkaj grumbluloj ankaŭ tuj estis pretaj: "Jen vi vidas! Nun ĉio dependas de tiu sentaŭga Jumbo. Ho, partoprenigi tian idioton. Decus al li resti hejme ĉe panjo anstataŭ ol en sportejo."

La knabo ankaŭ aŭdis tion, kaj fariĝis malpli varma kaj pli kalma en la sama momento. Li ne nur batalas kontraŭ la alia lernejo. Ne, eĉ pli li devos venki la kalumniantojn de la propra lernejo. Kaj nun li vere provas!

Ho, kiaj sekundoj en la startejoj. Kvar sveltaj, kurbiĝintaj knaboj estis pretaj. Rigardantaj okuloj ĉirkaŭe, ordinare la kamaradoj, sed nun... publiko. Kvar nervofaskoj vibris en proksima kontakto kun la startanto. "Pretu!" Unu genuo preskaŭ tuŝas la teron. "Jen!" La genuo sin levvas, la korpo streĉiĝas. Nu - nu - nu...

Trofrus starto. Nova provo. Novaj dolorigaj sekundoj. Nova trofrua starto.

La trian fojon ili sukcesis. La knaboj estis apud la aliaj dum la unuaj metroj. Tiam unu penas al la unua loko. Arne Monsen - kompreneble. Sed same kompreneble Jumbo estis malantaŭe.

Jam grumblaj voĉoj inter la publiko. "Jen vidu, jam venkita!"

Kaj la knabo mem sentas la samon. Li ĉiam restos jumbo - jumbo. Li neniam sukcesos.

Sed li ne lasas sin subigi. Li sin premas antaŭen. Gemo de surprizo aŭdiĝas de la publiko. Li pasas la trian. Sed ĉu li povos daŭrigi per sama rapideco. Jes, li kuras for de li. Li atingas al la dua!

"Hej, Jumbo! Hej, Jumbo!"

La vokoĵ igas lin eĉ pli kuri. Metron aŭ du antaŭ li kuras Arne. Kaj tiel ili atingas al la cellinio.

Jumbo iĝis dua, sed laŭ la vokoĵ oni povus kredi lin venkinto. Arne fariĝis fena figuro, kvankam lia kurc havigis al li la pokalon al la plej bona partoprenanto de ĉiuj branĉoj. Sed estis Jumbo kiu estis la sensacio de la tago, kaj lia sukceso havigis al la lernejo la venkon. Oni portis lin sur la brakoj, hurais kaj frapis lin dorse.

Subite li aŭdis, ke oni ankoraŭ nomis lin Jumbo. Sed nun ne estis plu malestimo, sed honoro en ilia uzo de la nomo.

Fine Håkon kaj Harald povis paroli kun li. Ili ambaŭ same ĝojis.

"Ĉu vi pentas, ke vi partoprenis?" ridete diris Harald.

"Ne, certe. Pli amuzan mi neniam spertis."

"Do daŭrigi laŭ tiu direkto, juna amiko," diris Håkon. "Ĉar nun vi scias, kien."

Skolta kanto

Sonas, sub la stel-standardo
unu-lingve la komand';
uzas ĝin la avangardo
jam en preskaŭ ĉiu land'.
Vigle, en la tuta mondo,
gvide de la verda stel',
: /agu nia frata rondo
por la nobla, paca cel'!

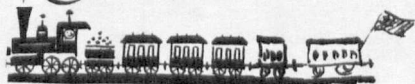
3. Ĉe l'tendaro fajro flamas;
falas ĉiu lingvo-bar'.
Per mond-lingvo ni proklamas:
"Unuiĝu la homar'!"
Vigle,....

2. Sin komprenos reciproke
la tutmonda skolta gent';
kaj vekigis, ĉiu-loke,
homrespekta nova sent'.
vigle,

Verkis: J. Stefancic. Presita
en "Kantante antaŭen!"

Cel-serve novverkis: Bernhard
Thaillet. Publikota en aper-
onta kantaro "Agordu la gita-
ron."

Min oni invitas

Ĉe Balaton-lago, Hungarujo 30.VI-13.VII. Informas Hungara Esperanto
Junularo, Kenyermezo u. 6, Budapeŝt VIII, Hungarujo.

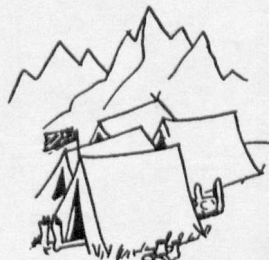
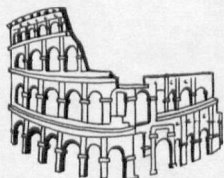
En Bulgarujo dum julio. Bulgara Esperanto Junularo informas, adreso ĉe
Bojidar Ieonov, Car Asen 7, Karlovo, Bulgarujo.

En Lanĉov, Ĉeĥoslovakujo 13-26.VII kaj 27.VII-7.VIII. Informoj ĉe inĝ.
Zdenek Polak, Okr. Litomerice, Ploskovice, Ĉsr.

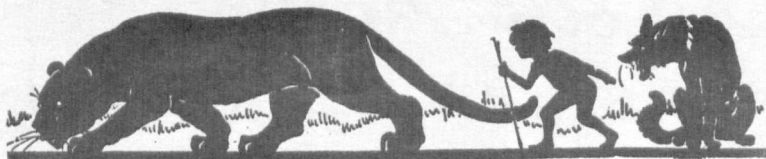
En Lezignan-Corbieres (Aude), Sudfrancujo dum septembro, kiam la vin-
beroj maturiĝis. Maison des Jeunes et de la Culture, 11-Lezignan-Cor-
bieres, Francujo.

Inter Romo kaj Napoli, Italujo, 10-27.VII. Inform.:
Mauro La Torre, Via U. de Carolis 119/7, 00136 Roma

Je kelkaj kampoj oni pagas modestan
kotizon, plej ofte oni ricevas ian
salajron. La labortempo estas lim-
igata, kaj la libertempon oni riĉ-
igis per diskutoj, kursoj ktp.

Loĝado: sub tendoj, primitivaj vivkondiĉoj.

Lupidoj!
Lupidestroj!
Atentu!

Alinaciajn lupidestrojn mi petas, bonvolu sendi al mi almenaŭ unu bildon el lupida vivo/tendaro aŭ el la kluba vivo. Mi volonte helpus al niaj lupidestroj verki belan libreton por ĉeĥoslovakaj lupidoj. Sendu al nia ĉeĥa amiko: St. Lešinger, M. Cibulkove 34, Praha 4 Pankrac, ĈSSR.

SKOLTESTROJ

La lastan ĴAMBOREON en Idaho, Usono, partoprenis skoltoj el cent nacioj. Tio estas ja Babilono aŭ konfuziĝo de la lingvoj??!! En la tuta mondo oni jam kalkulas dekkvar milionoj da geskoltoj.

Despli estas la neceso de la komuna lingvo, interkomprenilo. Ĉu oni jam komencis solvi la demandon, problemon, je la mondkonferencoj? Ĉu ne estus pli taŭga uzi internacian lingvon ESPERANTO?

80 jara sperto de la esperantistaro kaj 50 jara sperto de skoltesperantismo estas ja tre simpla modelo/fakto/, decidi sinkaj sekvi la ekzemplon de la skoltoj mem. De la praktikuloj! La skoltoj mem jam ekkomprenis ke sen iu bona kaj simpla interkomprenilo restos la ĵamboreoj nur BABILONO!!

Aŭ ĉu estas pli bona metodo uzi la manojn, mansignojn, kiel ilin devas uzi la surdmutaj homoj aŭ la blinduloj? La blinduloj ja havas jam internacian skribon, la brajla skribo, kaj eĉ presas per ĝi la internacian gazeton AŬRORO.

Ĉu la geskoltoj - precize dirite, iliaj estroj, vclas resti la lastaj, kiuj eluzos la internacian lingvon ESPERANTO?

Ekzemplon ili jam havas, kaj tre bonan, la 6an ĵamboreon en Essex, Anglujo, sekvu do la ekzemplon!

Akela - Praha.

Ni en Ĉeĥoslovakujo sukcesis aperigi kurson de Esperanto en nia skoltgazeto Skaut Junak, dank' al la ekkompreno de la skoltaj funkciuloj - sekvu nian ekzemplon, karaj geskoltoj!

Rimarko: Provu traduki nacilingven por Via skoltgazeto.

Tri formikoj („Heroldo“)

Tri formikoj diligentas frumatene en ĝarden'.
Kovras herbon, folietojn,
kvazaŭ perla rosfaden'.

Unu serĉas, dua portas pajleretojn. Tria frat' trenas pecon de laktuko al tagmanĝo, por salat'.

Malsekiĝis piedetoj.
Tusas, ternas ĉiuj tri.
Donas panjo termometron,
lasta montras...tridek tri.

Vi ne havas kapojn, vere.
Tuj en liton! Sciu ke,
nun vi trinkos fiŝoleon,
malgraŭ viaj kri' kaj ve'.

Ludmila Jevsejeva

Lupido kaj du birdetoj transdonas
48000 n.kr. al UN^oĈEF.

FO·KI·MA

estas hungara organizaĵo kiu petas kaj proponas helpon. Fo-ki-ma, hobia kaj koresponda klubo, jam funkcias en 118 landoj. Gvidanto estas "Onklo Arpi", Arpad G. Pölöskey Adreso: Budapeŝt P.O.119 Poŝtfako 16, Hungarujo.

La klubo havas 60 geinfanojn (10 - 18 jaraj) kaj 10 junajn geinstruistojn.

Ni invitas ĉiujn junajn sonbendamatorojn, ke ili bonvolu fari seriozan kulturalan kontakton, kaj ni deziras interŝanĝi diskojn el la "Angla Ŝlagro-listo". Reciproke ni povos liveri sonbendon kun originalaj esperanto-ŝlagroj. Ni ĉiam uzas la plej altajn kvalitajn sonbendojn por la interŝanĝo.

La bildo montras fraŭlinon Eva Mohos en la MAGNETOFONO STUDIO, adreso Laszlo B. Toth, Budapeŝt IX, Vaskapu utca 1/B

Deziras korespondi:
Eva Juhasz, 18 j. studentino, papilio - skarabo - insekto kolektanto Budapeŝt IV, Ujpest Kinizsi utca 32.

Veronika Förhecz, 26 j, sinjorino, instruistino. Budapeŝt XI, Kelenröd Szakasits Arpad ut 34/a II.

Laszlo Pölöskey, 29 j. konstruisto de infanludiloj. Adreso sama strato nr 44/B, etaĝo 8, loĝejo 47. Kolektas hobiogazetojn kaj infanludilojn.

Junulara Amiko-rondo de Budapeŝta Zoo, dr. Bethen Penzes, Budapeŝt XIV Varcsliget, Zoologia ĝardeno.

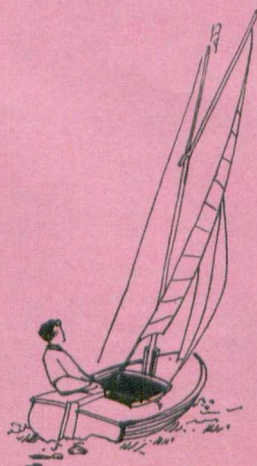
EN ŜIPO DE VIVO

Ofte oni diras pri la vivo, ke ni estas en boato. Ni estas en la sama boato, ni diras, por substreki la komunan sorton. Kaj la reciprokan respondecon. Same ni diras, ke la tuta vivo estas iu velado.

Dum ni estas en boato, ni devas atenti, ke ni ne kaŭzas aŭ riskas vivoperdon. Tute same en la viv-velado. Tial ni devas atenti al la reguloj donitaj, al signoj pri danĝero, al komaso, al direkto. Ni devas scii nian celon, kaj laŭcele iri al ĝi.

La reguloj por la vivvelado, ĝia komaso kaj la signoj ĉiuj estas en la religio. Kiel skolto vi faru vien devon al Dio, - kaj sciu, tio tre ofte estas fari bonon al kunhomo. La kristana etiko esprimiĝas en la vorto: Kion vi deziras ĉe alioj, tion vi faru al ili.

Skolto, ne forgesu la ĉiutagan bonagon!!

Naciaj reprezentantoj:

- Aŭstralio: S-ro S.H. Milligan, 274 Mont Albert Rd., Surrey Hills,
E 10, Victoria. Telefono WF 7948.
- Aŭstrujo: S-ro Heinz Kovacic, Grazbachstrasse 57, A-8010 Graz.
- Belgujo: (portempe aganta) Jozef Van Gulck, Lt Lippenslaan 33,
Bergerhout (Antw.)
- Brazilio: S-ro Euclides C. Soares, Av. Almirante Tamandare 979,
Belem, Para.
- Kritujo: S-ro C. Bardsley, 42 Westbourne Street, Oldham, Lancs.
- Danlando: S-ro Sejer Holgersen, Fjrnarsvej 99, Lyngby.
- Finnlando: S-ro Seppo Tella.
Studa adreso (vintre): Pieni Roobertink. 4-6 M 70,
Helsinki 13, Tel. (90-) 666 707.
Hejma adreso (somere): Vuoksenniska 9 kp Huhtasenkylä
Putarhatie. Tel. Irtara 51130.
- Francujo: Monsinjoro Patrick Truchemotte, 76, Rue Lombard, Bordeaux
- Hispanujo: S-ro Pedro Margueta, Fern el Catolico 32, 5° Izqda,
Zaragoza. Telefono 25 20 44.
- Italujo: Prof. Franco Tulone, Via Frangipene 8, 92019 Sciacca,
Agrigento. Telefono 21.198.
- Japanujo: S-ro Sinzo Sumiya, Daido Kagaku Sooti K.K. 16,
Suekirotyo Kitatu, Osaka.
- Kanado: S-ro John H.F. Hoyle, Box 421, Forest, Ont..
Helpa N.R.: S-ro Paul Ronald, 45, 10th Ave., Roxboro, Queb.
- Kongo: S-ro Paul Deloin Nzemba-Paku, Kalembelembe 225, St. Jean,
Kinshasa.
- Nederlando: S-ro J.K. Hammer, Taxusstraat 7, Zaandar.
Tel (02980)-66931. Poŝtgirkonto 63 22 46.
- Norvegujo: S-ro H.A. Rosbach, Nergt 37c, N 6500 Kristiansund N.
Tel (073)-77620. Poŝtgirkonto 9 86 06.
- Portugalujo: S-ro J.P. de Melo, Rua Jacinto Nunes 17-3^oDt^o, Lisboa I
- Usono: vakas
- Helpa NR: C. Stanley Otto, 7, Longview Road, Livingston,
New Jersey, 07039.

Douglas Murphy, telefono Felixtowe 5963

David Withey, telefono WAT 2936.

L.J. van Gulck: telefono 03-3688.08. Poŝtgirkonto Belga Skolta.
Esperanto-Sekretariato 327460

LA SKOLTA MONDO. Memoru la limtempo: Ĉiam la unua de la dua monato
de la koncerna jarkvarono.

